

עת"א 54765/07/22 - נוח אבו חמאד נגד מדינת ישראל, פרקליטות מחוז דרום (פלילי)

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע

בפני: כב' שופט עמית כהן

תאריך: 12 פברואר 2023
עת"א 54765-07-22

העותר:	נוח אבו חמאד
נגד	ע"י עו"ד אשרף מחרום
המשיבה:	מדינת ישראל
	ע"י פרקליטות מחוז דרום (פלילי)

פסק דין

בפני עתירת העותר נגד החלטת המשיבה להורות על הפסקה מנהלית של עבודות השירות שהושתו עליו.

טענות הצדדים

1. עיקר טענות העותר

1.1. ב-25.11.20 נגזר על העותר עונש של 8 חודשי מאסר בעבודות שירות; ב-12.7.22 ניתנה החלטה ע"י ראש אגף האסיר להפסיק את עבודות השירות; נטען שההחלטה התקבלה בחוסר סבירות קיצוני, כך שההחלטה ניתנה מבלי שהתבצע שימוע כדין בטרם מתן ההחלטה, ובכך נפל פגם בהליך המצדיק ביטול ההחלטה.

1.2. העותר טוען שהוא לא התייצב לשימוע כיוון שלא קיבל זימון ולא ידע עליו; נטען שהעותר הוא תושב מזרח ירושלים, שם יש בעיה עם דואר ישראל והוא לא מקבל דברי דואר "וכמובן שלא בזמן"; נטען שעל ההחלטה על הפסקת עבודות שירות הוא לא ידע ונודע לו עליה רק ימים ספורים בטרם הגשת העתירה, מאחיו; עוד נטען שהיה על הממונה על עבודות שירות (להלן: "הממונה") ליידע את בא-כוחו של העותר.

1.3. העותר טוען שהוא ריצה כמעט 3 חודשים מתוך שמונת החודשים שהוטלו עליו, ומסיבות שאינן בשליטתו הוא נאלץ להפסיק את עבודות השירות - עקב סכסוך חמולות במזרח ירושלים, כאשר העותר הוא בן לאחת המשפחות המסוכסכות והיה איום על חייו, הוא ביקש מהממונה להיעדר למספר ימים (לא יותר מ-3 עד 4 ימים), הממונה אישר את בקשתו של העותר ונטען שאמר לו שהוא יצור קשר לצורך התאמה להמשך עבודות השירות, אך מאז הממונה לא חזר עם תשובה; מוסיף העותר וטוען שלאחר חזרתו, הוא יצר קשר עם הממונה להודיע על כוונתו להמשיך בביצוע עבודות השירות, אך הממונה סירב ואמר שהוא יצא מהתמונה.

לכן מבקש העותר שבית המשפט יבטל את ההחלטה על הפסקת עבודות השירות ויורה על המשך ריצוי עבודות השירות.

2. המשיבה מתנגדת לקבלת העתירה וטוענת שמועד תחילת ריצוי עבודות השירות נקבע ל-21.4.21, אך

העותר החל לרצות את העונש ב-9.5.21, תפקד באופן לקוי ונעדר ימים רבים מהעבודה ללא אישור. לכן, בעקבות שימוע שנערך לעותר ב-29.6.22, אליו הוא לא התייצב למרות שזמן כדן, החליטה ראש אגף האסיר ב-12.7.22 להפסיק את עבודות השירות.

3. בהסכמת הצדדים, פסק הדין ניתן על סמך טיעוני הצדדים בכתב (לאחר שני דיונים בהם לא טענו הצדדים לגופו של עניין).

התנהלות העותר במהלך ריצוי עבודות השירות

4. היה על העותר להתייצב לריצוי עבודות השירות ביום 21.4.21 אך הוא התייצב לריצוי עבודות השירות ביום 9.5.21, ומאז חודש מאי 2021 עד חודש יולי 2022 (מועד ההחלטה על הפסקת עבודות השירות), הוא ריצה רק 57 ימים ונעדר ללא אישור מ-241 ימים.

העותר טוען שבתחילת ריצוי העונש הוא התייצב לביצוע העבודות כנדרש, אך בניגוד לנטען בעתירה, העותר לא התייצב לעבודות השירות כנדרש, כך, במקום להתייצב ב-21.4.21, הוא התייצב ב-9.5.21; בחודש 05/2021 הוא התייצב רק ל-2 ימי עבודה מתוך 21, נעדר מיום אחד באישור ונעדר ללא אישור מ-18 ימים; בחודש 06/21 התייצב העותר ל-20 ימים מתוך 22, ונעדר ללא אישור מיומיים; בחודש 07/2021 התייצב העותר לכל ימי העבודה - 19 ימים; בחודש 08/2021 התייצב העותר ל-16 ימים מתוך 22 ונעדר ללא אישור מ-6 ימים ובסה"כ בחודשים 05/2021 עד 08/2021 התייצב העותר ל-57 ימי עבודה והחסיר 26 ימים ללא אישור.

מחודש 09/2021 עד להפסקת עבודות השירות, לא התייצב העותר לביצוע עבודות השירות, תקופה של כ-10 חודשים.

5. ב-9.5.21 נערך לעותר ראיון קליטה, בו מסר העותר כתובת ומספר טלפון והעותר אישר שהוא קרא את הכללים וההנחיות לעובד שירות, הם ברורים לו הוא מסכים ומתחייב לעבוד על פיהם וכי הוא קיבל עותק מהכללים וההנחיות לעובד שירות.

צורף לתשובה טופס כללים והנחיות לעובד שירות, עליו חתם העותר ב-9.5.21.

6. לתשובת המשיבה, צורפו מכתבים אשר נשלחו לעותר בדואר רשום לכתובת אשר מסר:

6.1. 08.03.21 - זימון העותר לתחילת עבודות השירות ב-21.4.21.

6.2. 25.04.21 - זימון העותר לשיחת בירור ב-18.5.21.

6.3. 11.11.21 - זימון העותר לשיחת בירור ב-9.12.21.

6.4. 09.12.21 - זימון העותר לשימוע ב-16.2.22.

6.5. 29.05.22 - זימון העותר לשימוע ב-29.6.22.

6.6. 12.07.22 - הודעה על הפסקה מינהלית של עבודות שירות.

היה על העותר לדאוג לקבל דברי דואר שנשלחים לו לכתובת שמסר, ואין הוא רשאי להתעלם מהם.

7. לפי גיליון הרנטגן שצורף לתשובת המשיבה -

7.1. נעשו שיחות טלפון עם העותר וניסיונות להשיגו טלפונית, שלא צלחו.

7.2. נערכו לעותר שיחות בירור בהן הוסבר לעותר שעליו לקיים את חובותיו, וכן נקבעו לו שיחות בירור, אליהן הוא לא התייצב.

צורף לתשובה טופס שיחת בירור עם העותר מיום 9.5.21, בסופו נמסרה לו אזהרה חמורה. כמו כן צורף טופס שיחת בירור מיום 11.5.21, בסיכומו ניתנה לעותר אזהרה ומתן הזדמנות נוספת לחזרה תקינה לעבודה.

7.3. ביום 9.12.21 זומן העותר לשימוע שנקבע ליום 16.2.22 במכתב שנשלח לכתובת עליה הצהיר ונעשו ניסיונות להודיע לו את מועד השימוע בטלפון. העותר לא התייצב לשימוע וזה לא התקיים.

7.4. ב-29.5.22 נשלח לעותר זימון נוסף לשימוע שנקבע ליום 29.6.22, לכתובת עליה הצהיר.

העותר לא התייצב לשימוע, והוחלט בו להמליץ על הפסקת עבודות השירות.

7.5. נערכו שיחות טלפוניות עם ב"כ העותר, כדי לזמן את העותר באמצעותו, אך באחת מהן הוא הודיע שאין לו קשר עם העותר ובשנייה שלמיטב ידיעתו העותר עבר להתגורר בשטחים.

8. בסופו של דבר, ב-29.6.22 התקיים שימוע לעותר, אליו הוא לא התייצב ובהמלצת הממונה, ביום 12.7.22 הוחלט על הפסקה מנהלית של עבודות השירות.

דין והכרעה

9. לאחר עיון בטענות הצדדים ובמסמכים הרלוונטיים, הגעתי למסקנה שדין העתירה להידחות.

10. לטענת העותר שזימון לשימוע לא נמסר לו - העותר מסר כתובת, המהווה כתובת להמצאת מסמכים אלא אם ישנה אותה. עובד שירות חייב לעדכן את כתובתו אצל הממונה, ואינו רשאי להיעלם ולצפות שהממונה יחפש אותו.

היה על העותר לשמור על קשר רציף עם הממונה ולאסוף דברי דואר שנשלחים לכתובת שמסר ואם לא עשה זאת, אין לו להלין אלא על עצמו.

משלוח הזימון לשימוע לכתובת אותה מסר העותר מהווה זימון כדין.

לטענה שהיה על הממונה ליצור קשר עם ב"כ העותר - ראשית, אין חובה כזו, וכאמור על עובד שירות לשמור על קשר עם הממונה ולקבל מסמכים הנשלחים אליו לכתובת שמסר; שנית, הממונה יצר קשר עם ב"כ העותר מספר פעמים (ב-26.4.21, 20.2.22 ו-31.3.22) אך הוא מסר שאין לו קשר עם העותר.

11. התנהלותו של העותר הייתה לקויה, והוא לא קיים את חובותיו, מהמועד שנקבע לריצוי עבודות השירות ועד להפסקתם. העותר לא התייצב לריצוי עבודות השירות במועד שנקבע, אלא באיחור ולאחר מספר ניסיונות איתור ושיחות טלפון מהממונה.

גם לאחר שהתחיל את עבודות השירות הוא התנהל בצורה לקויה והחסיר ימי עבודה רבים ללא אישור, עד אשר נעלם והפסיק להתייצב לעבודה, מחודש 09/2021.

ניסיונות שנעשו ליצור עם העותר קשר ולהחזירו לריצוי עבודות השירות לא צלחו, והעותר ניתק קשר עם הממונה.

12. עבודות שירות הן דרך חלופית למאסר מאחורי סורג ובריח, ומורשע המקבל על עצמו לרצות את עונשו בעבודות שירות, צריך לקיים את חובותיו בצורה דקדקנית וללא הפרות. כפי שאסיר המרצה עונשו בכלא אינו יכול להחליט על דעת עצמו לא להיות בכלא בחלק מימי המאסר, כך עובד שירות אינו יכול להיעדר מימי עבודה ללא אישור.

הפסיקה קובעת שעבודות שירות הן פריבילגיה ולא "תוכנית כבקשתך", וכאשר עובד שירות אינו מקבל את האחריות הנלווית למסלול עונשי זה, דינו מאסר מאחורי סורג ובריח (ר' רע"ב 7673/10 **טאובר נ' מדינת ישראל**, 21.10.10; רע"ב 7868/12 **אפנג'ר נ' בית המשפט המחוזי נצרת**, 10.11.13; רע"ב 8076/20 **עוויס נ' מדינת ישראל**, 25.11.20).

לא יעלה על הדעת שהעותר יעלם לחודשים רבים, לא ייצור קשר עם הממונה ויעדר מביצוע עבודות השירות תקופה ארוכה, ללא אישור. עובד שירות אינו רשאי להיעלם לממונה ולצפות ממנו לרדוף אחריו ולחפש אותו.

13. על בית המשפט לבחון את סבירות ההחלטה להפסקת עבודות השירות ואין הוא רשאי להחליף את שיקול דעתה של הרשות המנהלית בשיקול דעתו.

במקרה זה, כאשר העותר התייצב רק ל-57 ימי עבודה והחסיר ללא רשות 241 ימים, ההחלטה להפסיק את עבודות השירות אינה חורגת ממתחם הסבירות ויותר מכך, נראה שהיא אף נכונה.

נוכח האמור, אני דוחה את העתירה.

העותר יתייצב לריצוי מאסרו ביום 21.2.23 עד השעה 10:00, בכלא דקל.

הדיון הקבוע מבוטל.

ניתן היום, כ"א שבט
תשפ"ג, 12 פברואר
2023, בהעדר הצדדים.

עמית כהן, שופט